

mu hišćeže wele wjazy wošče wošćacž dyr-
bi, hač we Spoczatku tudy bylo je. Pšchetož
predy mjejachu woni ljedom pol Korba
Kljeba, a wošćachu tola dwanaće Kor-
bow Krušćkow wot neho wošče. Tak
da je ta najwošćebnišća Wucžba teho džens-
nišćeho Szenja, so my bohabojašni byčž,
a ja tym Słowom Božim šwjeru khodžicž
dyrbimy, fajž tu čži bosy Ludžo a jemu wje-
ricž, da ze šo Boh ja naš staracž, so my
jyž mjecž a Žiwnošž namafacž budžemy.
Kajž my tudy we tej Historiji widžimy. Hač
runje woni schizy bohabojašni neššu, ale,
dokelž tola njefotre prawje šromne Wutrobny
beš nimi šu, kotrež šo bole ja to staraju,
kak bychu to Słowo škere hač tu Jydz do-
stali, da šo ton Knes ša nich štara, a čžini
nenadžuzy, so woni tež jyž maju. Jako
by won prajicž žyl: Moj luby Szlowecze,
wuf a pytaj najpredy to Kralestwo Bože,
pošluchaj na moje Słowo, wjer domne a
čžin šwjeru, schtož tebi wtwojim Schtanczi
čžinicž porucžene je; dyž ty to čžiniš, da
nech šo ja ša to drube štaram. Neššyli ty
bohath, nimaschli wele tawšent Schješna-
fow, da zu ja tola tebi twoju Potrebu na-
dacž. Pšchetož Stoto, Szljeboro, Penesny a
Kamenje nemožesch ty jyž, ty dyrbišch Kljeb
mjecž, kiž se Semje rožze. Hač runje ty se
Semje žaneho Kljeba nemožesch došćacž, a
nimasch ani Khežžu, ani Dwor, Kolu ani
Sarodu, wjer jeno, a poj samnu, ty dyrbišch
Kljeba do Wolje došž mjecž.

So šhonišch a widžišch ty schjednje pšched
Woczomaj. Škhudeho Schulerka, kotryž
šwjerny a pobožny je, može Boh derje wuf-
keho Wucžerja ščžinicž. Škhudej šlužomnej
Džowžy, kotraž bohabojašna je a šwojemu
Kneštwu šwjeru šlužy, wobradži Boh boha-
bojašneho Muzja, a da ji Khežžu a Dwor.
Tajkich Heremplow widžich ty schjednje we-
le, kak Boh khudym Ludžom horje pomha.

Šži pak, kotřž šo Boha neboja, jeho Słowa
Kedžbu nimaju, a hewak nešwjerni a nedžje-
lawi šu, dyrbja khudži Pšocherjo wošćacž,
a nemoža šwoje žiwe Dny na žanu šelenu
Halofu pšhindž.

Tak tež šly šamopaschny Šulečez, kotryž
šwjeru newufne, aby hewak šly, šamopa-
schny a nešwjerny byčž ze, ton dyrbi wedžicž,
šo jeho našch luby Boh a Knes tak ze wo-
pušćecžicž, so by do Wojny bježal, tam šakto-
ty aby šakšyleny a k Draczej aby hewak kni-
čžonnemu Szlowekej ščžineny byl. Tak tež
jena Džowka, kotraž bohabojašna a pošlu-
ščna byčž, a šo pošiwje šadžeržecž nochze,
aby hewak nesprawnje a nešwjernje šlužy,
tej da Boh do Njecha a Šaniby šawanecž, šo
jejne žiwe Dny nicžo wot neje neje. To je
prawje a luta derje šakšlužena Sda. Šžoho-
dla neššu wone bohabojašne, a newjerja do
Ješom Křysta, a necžinja po jeho Słowi;
tak by Křyštus tež pšchi nich byl, a by pra-
jil: Nech šo ja štaram, kak bych tebe pošbje-
nyl, k Šžeszi pšchinešć a bohathu ščžinil.

So Szenje wucži naš tehodla do Křyštusa
wjericž, šo won naš šadžeržecž, a nam došž
nadacž ze, dyž my jeno bohabojašni šmy, na
jeho Słowo ladamy a nješchto na to wazi-
my a čžerpimy. Pšchetož ton Škutk, kotryž
ton Knes tudy čžini, je fajž jene Pšjedowa-
nje, we kotrymž won naš tak wucži a napo-
mina: Ššyli ty bohabojašny a pobožny,
wazišchli šebi moje Słowo wele, da zu ja
tebi jyž dawacž, ty nedyrbišch wopušćecženy
byčž, ja zu wješžje nješchto štebe ščžinicž.

Dyž pak ty bohabojašny byčž nochžesch,
moje Słowo šakpiješch, aby šo hewak ne-
prawje šadžeržišch, a tak Pšocher wošća-
nešch, da mjej šo šebi; ta Wina hewak niš-
ho neje, hač twoja šama. Aby hač ty runje
Bohastwo došćanešch, da dyrbišch ty tola
k Šžertu, a twoje Bohastwo nedyrbi tebi ni-
čžo pomhačž. So tehodla tak wobšakšene